

Ingfried Hochbaum
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemand — opfyldelse af en af Domstolen afsagt dom om annullation af en udnævnelse — institutionens annullation af stillingsopslaget og iværksættelse af en ny ansættelsesprocedure«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 14. februar 1990 45

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — søgsmål — retlig interesse — ansøger der har fået adgang til udvælgelsesprøven — dom om annullation af udnævnelsen — administrationens iværksættelse af en ny ansættelsesprocedure*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91)
2. *Tjenestemænd — ansættelse — pligt til at besætte den ledige stilling — ingen — dom om delvis annullation af en ansættelsesprocedure — iværksættelse af en ny procedure — tilladeligt*
(EØF-Traktaten, art. 176; tjenestemandsvedtægten, art. 29)
3. *Tjenestemænd — afgørelse der indeholder et klagepunkt — begrundelsespligt — rækkevidde*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 25)
4. *Tjenestemænd — søgsmål — anbringender — magtfordrejning — betingelser*
5. *Tjenestemænd — forfremmelse — administrationens skøn — Domstolens prøvelsesret — grænser*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

1. En ansøger, der har fået adgang til en ansættelsesprocedure, har hermed en interesse i de beslutninger, som ansættelsesmyndigheden senere træffer på grundlag heraf. En sådan ansøger har, efter en dom om annullation af en konkurrerende ansøgers udnævnelse i den omstridte stilling, retlig interesse i ved Domstolen at anfægte administrationens beslutninger om at tilbagekalde et allerede offentliggjort stillingsopslag og iværksætte en ny ansættelsesprocedure, selv om vedkommende igen har kunnet indgive ansøgning hertil på samme betingelser. Den nye ansættelsesprocedure ændrer nemlig de objektive betingelser vedrørende sammenligningen af de forskellige ansøgninger, idet den dels indebærer deltagelse af nye konkurrerende ansøgere, dels indebærer, at der i givet fald tages hensyn til den erfaring og de kvalifikationsbeviser, som ansøgerne har erhvervet i tidsrummet mellem de to stillingsopslag.

Det er tillige utvivlsomt, at adressaterne for en af Domstolen afsagt dom, hvorved en retsakt fra en institution annulleres, direkte berøres af den måde, hvorpå institutionen opfylder dommen. De pågældende er således kompetente til at rejse søgsmål ved Domstolen for at få konstateret, om institutionen eventuelt ikke har overholdt de forpligtelser, som påhviler den i medfør af gældende ret.

2. Ansættelsesmyndigheden er ikke forpligtet til at afslutte en ansættelsesprocedure, der er iværksat i henhold til vedtægtens artikel 29. Dette princip gælder også, når ansættelsesproceduren er blevet delvis annulleret ved en dom fra Domstolen.

Heraf følger, at en sådan dom ikke under nogen omstændigheder påvirker an-

sættelsesmyndighedens diskretionære ret til at udvide sine valgmuligheder i tjenestens interesse ved at annullere det oprindelige stillingsopslag og efterfølgende iværksætte en ny ansættelsesprocedure. Da nævnte myndighed altså ikke er forpligtet til at afslutte den iværksatte ansættelsesprocedure, er den så meget desto mere berettiget til at iværksætte en ny ansættelsesprocedure, hvorved den ikke af hensyn til dommens opfyldelse er forpligtet til at genoptage proceduren på det stadium, den befandt sig på inden vedtagelsen af den ulovlige retsakt.

3. Tilbagekaldelsen af et stillingsopslag og iværksættelse af en ny ansættelsesprocedure som følge af en annullationsdom henhører under administrationens ret til frit at organisere sine tjenestegrene. Begrundelsespligten i vedtægtens artikel 25 er opfyldt ved offentliggørelsen af et nyt stillingsopslag, når dette er et led i en sammenhæng, som tjenestemanden har kendskab til, og som giver vedkommende mulighed for at forstå rækkevidden af de anfægtede foranstaltninger.
4. Der kan kun antages at foreligge magtfordrejning, når der er ført bevis for, at ansættelsesmyndigheden ved at udstede en retsakt, som anfægtes, har forfulgt et andet mål end det, der tilsigtes med de omtvistede bestemmelser.
5. Ansættelsesmyndigheden råder over et skøn ved sammenligningen af kvalifikationerne hos tjenestemænd, der kan fremmes, og Domstolen kan alene efterprøve, om myndigheden har begået en åbenbar fejl ved skønsudøvelsen.